

concepts. Artistic and stylistic means of creating phraseosemantic group of locativity occupies a special place in the research. Particular emphasis the author gives to the irony, humor and jokes that define national identity of lingual and cultural space of Ukrainians.

Key words: expressivity, stylistics, phraseological unit, phraseosemantic group, locative meaning.

Статтю отримано 8.11.2014 р.

УДК 811.161.2'373.2:119:303.024:821.161.2'06

СЕМЕНЕНКО Олександра Юріївна,

кандидат філологічних наук, доцент кафедри прикладної лінгвістики Одеського національного університету імені І. І. Мечникова; Одеса, Україна;

e-mail: wunja@bk.ru; тел.: +38(0482)44-52-85; моб: +38 096 1050634; +38 093 0713638

ОНИМИ У РОЛІ ОПЕРАТОРІВ ФУНКЦІЇ НЕОЗНАЧЕНО ВЕЛИКОЇ КІЛЬКОСТІ

(на матеріалі сучасного українського художнього мовлення)

Анотація. У статті аналізуються особливості функціонування в сучасному українському художньому дискурсі (як поетичному, так і прозовому) метафоризованих власних назв і формально деонімізованих аpellativів у ролі операторів функції неозначено великої кількості (НВК) на рівні нерозкладних кількісно-іменних сполук N_1N_2 (метафоричних квантитативно-генітивних бінарм); з'ясовується система мовних/мовленнєвих образів різних груп такої лексики, що уможлиблює набуття ними ознак ситуативних, оказіональних квантифікаторів. Означеною проблематикою, тобто вивченням різних ділянок функційно-семантичного поля неозначеної кількості (ФСП НВК), займається ціла низка вчених. У статті зазначено, що на матеріалі української, російської, англійської мов метафоричні квантитативно-номінативні сполуки N_1N_2 із значенням оцінки НВК опрацювали В. М. Вовк, С. О. Швачко, на матеріалі російської та німецької мов — Л. Г. Акуленко, на матеріалі українського художнього мовлення започатковане дослідження різноструктурних засобів вираження поняттєвої категорії НВК О. М. Бонецькою, К. Г. Городенською, А. П. Загнітком, З. О. Митяй, О. Ю. Семененко та ін.

Ключові слова: функційно-семантичне поле неозначено великої кількості (ФСП НВК), мультипліцитність, оператор функції НВК, генітив-актуалізатор, український художній дискурс.

Однією із категорій людського пізнання є категорія кількості, в межах якої виокремлюють категорії означеної, неозначеної та приблизної (апроксимативної) кількості. Ці різновиди вияву кількості в мові пов'язані зі специфікою когнітивної та практичної діяльності людини, з певними умовами перебігу комунікативних процесів, із прагматичною спрямованістю повідомлення. Вивчення різноманітних засобів експлікації кількісних значень у мові й мовленні викликає останнім часом велике зацікавлення серед лінгвістів, оскільки сприяє усвідомленню шляхів пізнання кількості, дослідженню структури і семантичної наповненості цієї онтологічної категорії.

Статтю написано в руслі функційної граматики, досліджуються власні назви як окрема група операторів функції мультипліцитності у межах функційно-семантичного поля неозначено великої кількості (ФСП НВК). Функційний підхід актуалізує вивчення об'єкта дослідження «від функції до засобів» (від семантики до форми) і «від засобів до функції» (від форми до семантики), що уможлиблює вивчення синонімії різнопланових засобів вираження певного значення.

Різні ділянки ФСП НВК активно розробляють починаючи з II пол. XX ст. і дотепер. Генітивні конструкції, стрижневим компонентом яких виступає іменник із метафоричним значенням НВК, ставали об'єктом аналізу в роботах А. В. Бельського, О. І. Лашкевича, І. К. Марковського, В. В. Новицької, Т. П. Перетятко, О. В. Попової, М. Ю. Тихонової, Л. Д. Чеснокової та ін. На матеріалі української, російської й англійської мов метафоричні квантитативно-номінативні сполуки зі значенням оцінки НВК опрацювали В. М. Вовк, С. О. Швачко, лексико-фразеологічні засоби вираження НВК у зіставному й перекладацькому аспектах — Н. Л. Клименко, С. І. Кравцова, А. В. Моренцова. Метафоричні мовні засоби експлікації НВК у німецькій і російській мовах описала Л. Г. Акуленко. На матеріалі українського художнього мовлення різноструктурні засоби вираження поняттєвої категорії НВК висвітлювали О. М. Бонецька, К. Г. Городенська, І. Р. Домрачева, А. П. Загнітко, З. О. Митяй, О. Ю. Семененко та ін.

Вивчаючи різні ділянки ФСП НВК, дослідники вкрай мало уваги приділяли таким конститuentам цього поля, як власні назви у функції операторів НВК. Можна навіть сказати, що переважна більшість науковців жодним чином не згадувала про такі квантифікатори, а вони

функціонують у структурі сучасного художнього дискурсу і потребують аналізу. У цьому й полягає актуальність нашого дослідження.

Предметом аналізу даної статті є представленість і функціонування у сучасному українському художньому дискурсі генітивних квантитативних метафоричних бінарм N_1N_2 , або генітивних конструкцій зі значенням метафоричної кількості, де позицію стрижневого компонента N_1 посідає okazіонально вжитий у значенні квантифікатора онім/деонімізований апелятив, а позицію залежного компонента N_2 — слово-актуалізатор квантитативного значення, іменник у родовому відмінку (родовий метафоричної кількості [6, с. 20]).

У тезаурусі «Лексико-фразеологические средства выражения неопределённо большого количества в современном русском языке» [1, с. 213—223], де каталогізовано засоби первинної лексичної номінації, вторинної й опосередкованої номінації НВК, власні назви у функції оператора цього значення представлені серед мовних/мовленнєвих образів великих/інтенсивних природних явищ: *Ніагара* (ок.) — велика маса/площа води; *Гімалаї*, *Еверест*, *Монблан* (ок.) — великі нерівності рельєфу; *Палестина* (ок.) — великі площі суходолу.

За спостереженнями Л. Г. Акуленко, у російській і німецькій мовах останнього часу, переважно у мові преси, отримав розвиток такий шлях передачі значення НВК, при якому переносно використовуються власні імена — назви загальновідомих гір, великих територій, водоспадів: *Р гімалаи литературы / книг, ниагары новых сведений, эвересты цинизма, написан целый критический Монблан*. Отримує розвиток цей шлях переносу й у мові художньої літератури [2, с. 122].

Лексема *Еверести/еверести* як носій значення НВК активно функціонує й у художньому мовленні українських митців, пор.: *Не поступитись правдою / І вірою священною / Перед злобою лютою / І кривдою мерзеною / І витримати з гідністю / Підломи Еверести, / Задля добра та істини / Не поганьбивши честі* (М. Луків); *Я б хотіла колись прочитати / спокійну, / розумну, / не-істеричну / книжку про печаль. / Про найбільшу печаль у світі. / Про еверести печалі* (М. Матіос, «Щоденник страченої»).

Наведемо приклади з іншого структурно-функціонального стилю — публіцистичного (художньо-публіцистичного): *А найбридкіше ж те, свідками яких еверестів олжі, фарисейства, фальші всі ми на початку нового тисячоліття стали! Не може так тривати далі, не може правити крайною цинізм космополітично наставлених олігархічних кланів!* (А. Погрібний, «Зачарованим колом століть»). *Чи не головна ознака «масової літератури», «напів-літератури» чи як їх там — фіктивне розвідчування колізій, фантомне їх полегшення. Ну зовсім як у покійному соцреалізмі. Внаслідок чого на еверести брезні, що об них відвіку спотикаємося, громадається все нові їх монблани* (О. Забужко, «Вадим Скуратівський. Замість передмови та замість монографії»).

Апелятивізація оронімів *Еверест* і *Монблан*, яка відбулася завдяки створенню корелятивної за числом пари у множині й логічною зміною графічного оформлення, уможливила використання в експресивно забарвленому мовленні лексем як таких, що можуть передавати значення безмежно великої кількості, пор.: *Еверест (Джомолунгма, Сагарматка)* — найвища вершина на Землі, у Великих Гімалаях, на кордоні Непалу та Китаю (8846,1 м) [3, с. 1387], *Монблан* — гірський масив та вершина в Західних Альпах, на кордоні Франції й Італії, найвища в Західній Європі (4807 м) [3, с. 751]. Деонімізовані або частково деонімізовані апелятиви *Еверести/еверести*, *монблани* зазнають певних структурних зрушень — виникнення метафоричного секундарного значення НВК ґрунтується на актуалізації їхніх параметричних показників.

У ролі неозначено-кількісних числівників формально апелятивізовані пропріальні назви можуть уживатися й не змінюючи своїх граматичних властивостей, тобто зберігаючи форму однини: *Марко Поло казав неправду, коли / запевняв, ніби мули, воли, осли / над проваллям півми і тибетом імлі / привели його далі на схід — до Китаю* (Ю. Андрухович, «Індія»). Здатність набувати значення НВК у таких іменниках зумовлена наявністю в них семантичного множника — «найбільший», «найвищий», пор.: *Тибетське нагір'я* — знаходиться в центральній Азії, у Китаї, одне з найбільших (~ 2 млн км²) та високих на земній кулі [3, с. 1200].

У сучасному поетичному (ширше — художньому) мовленні у цих маркованих квантитативах із секундарним значенням НВК у ролі стрижневих компонентів нерозкладних генітивних бінарм N_1N_2 скрісталізувалася вербальна експлікація душевних переживань митців, їхня власна селективна перцепція довкілля, актуалізація і специфічна аксіологічна квантифікація певних сегментів дійсності, чітко простежується вибіркова сполучуваність означених конституентів мікрополя НВК із семокласами генітивів, що позначають переважно негативно конотовані абстрактні поняття емоційно-духовної, морально-етичної та інтелектуальної сфери діяльності людини.

Етнозначущі власні назви, навіть метафоризуючись, як правило, зберігають і належне графічне оформлення, і граматичні властивості (*singularia tantum*): *Знання до знань — / Говерла мудрості* (В. Вовк). Говерла — найвища вершина Українських Карпат у масиві Чорногора, в Івано-Франківській області. Висота 2061 м [3, с. 288].

Аналізуючи здатність лексем до набуття конотативних напашарувань, М. П. Кочерган зауважує, що «семантичний ореол слова не фіксується в лексикографічних працях, однак він значною мірою зумовлює реальне функціонування слова в певному соціумі. Цей ореол представлений всією історією слова, його етносоціальним і етнокультурним контекстом [5, с. 273].

До речі, у номенклатурній назви до наведених оронімів полісеманта *гора* словниками зафіксована здатність бути носієм значення НВК, пор.: *гора* — 2. *чого*. Велика кількість чого-небудь, складеного в купу; багато чогось [4, с. 253].

У ролі оператора функції НВК активно вживається не тільки гідронім *Ніагара* (ріка у Північній Америці між США та Канадою, що має довжину 54 км, площа басейну 665 тис. км². Утворює Ніагарський водоспад [3, с. 803]), а й апелятивізований онім *ніагари* з оказіонально розширеною парадигмою числа, пор.: *О наші слізні Катерини! / Услід їм... слізні кобзарі. / Сліз Ніагара рине, рине / і денно, й нічно, й... на зорі! / Сліз Ніагара рине, ллється / то зверху вниз, то... навпаки? / Над нею й жайворонок в'ється, / й Шевченко, й... Коновалюки?* (М. Стрельбицький, «Це йдуть часи калагатії?»). *Насмітило людство, обгидилося, накопичило терикони відходів, ніагари сміття* (Л. Костенко, «Записки українського самашедшого»).

У номенклатурній назви *ріка* лексикографічними джерелами кодифіковано ЛСВ на позначення великої кількості: *ріка* — 2. *чого, перен.* Велика кількість чого-небудь такого, що тече, сиплеться і т. ін. // *кого, чого, яка.* Безперервний великий потік, маса кого-, чого-небудь, що рухається. 3. *у знач. присл. рікою, ріками* [4, с. 1228].

У поетичному мовленні активно представлений у ролі квантитатива третій ЛСВ *рікою, ріками* (словоформа-компаративема, т. зв. орудний порівняння, що одночасно містить значення НВК, тобто вказує на функцію мультипліцитності). Натрапляємо й на випадки, коли у ролі оператора функції НВК замість номенклатурної назви виступають гідроніми: *О рідна мово, тиха пристане, / як підійти, звідкіль почать? / Усе спокійне, наче приспане, — / і літери й слова мовчать. / І часто постають звичайними, / але копни в праглибину — / і потечуть чуття Почайнами / крізь незбагненну явину. / І забуриш ти, рідна пристане, / коли твої щедроти всі, / історії, вітрами христани, / постануть нам у всій красі. / І являть те, чого не знаємо, / чому ні краю, ні кінця, / як ринуть мовними Дунаями / крізь наші душі і серця* (Д. Білоус).

У контекстуально релевантних лексем *Почайнами, Дунаями* актуалізується не тільки раціонально-логічний, а й ірраціональний компонент структурування передаваної митцем інформації. Актуалізації зазнають не тільки семантичні складники інтенціоналу й екстенціоналу, а й прагматично спрямовані елементи значення імплікаціоналу, що відбивають ціннісно-емоційну забарвленість маркованих словоформ. Це один із можливих варіантів вербального втілення образного модусу мислення.

Марковані лексеми-квантитативи *Почайнами, Дунаями* імплікують значення 'ріками', тобто 'у великій кількості'. Оказіональне розширення парадигми гідронімів формами множини (при збереженні графічного оформлення онімів) уможливило одночасне сприйняття їх реципієнтами і як власних назв (у сумі диференційних ознак), і як загальних (транспозиція за зразком синекдохи). Така стратифікація підбору засобів вербалізації думки тісно пов'язана з індивідуальною картиною світу певного митця й з аксіологічно значущою етнокультурною фоновою інформацією.

Каскадерні каскади касандр, їх імен, / І Севілья сибілл — донжуанська, імліста... (Д. Кремінь, «На хоральний від'їзд Світлани Торнтон»). У цьому уривку задіяно одночасно два засоби актуалізації значення мультипліцитності — це контекстуальна підтримка квантитативного значення лексеми *каскади* лексемою *Севілья* (топонім у ролі кількісного визначника деонімізованого апелятива *сибілли*, що позначає клас жінок із спільними характеристиками). До речі, й квантитатив *каскади* визначає величезну кількість жінок із спільними рисами (препозитивні знання реципієнтів підказують, яких саме). Пор. також функціонування деонімізованого йоконіма *клондайк* у ролі оператора функції НВК: *Тонкуре, брате, де твій брат, / і де усі поділилися шекспіри? / У діжці закривавлений Марат, / його вже смочуть чорні діри. / Пергамент, шкіра, оксамит, / клондайк невиписаних літер...* (О. Соловей). Стрижневі лексеми квантитативно-номінативних сполук *Севілья, клондайк* зазнали метафоризації й отримали можливість передавати значення гіпотетичної множинності. Кількісне значення напашаровується на їхні параметричні характеристики (великий простір, обшир території), а квантифікатор *клондайк* поєднує функції квалітативності та квантитативності.

Значення НВК може передаватися власною прецедентною назвою *Вавилонська вежа*: *Мій ліпший друг (тепер — нью-йоркський бомж) / — / був час — лише одним тобою марив, / не знав, шмаркач, над чим ти лоба змарив, / чого жадав насправді. / Так ото ж! — / тепер все стало явним, і з мішка / не шило вилізло, а Вавилонська / брехні бундючна вежа — аж до Шльонська — / і все це злізло з твого язика!* (В. Неборак, «Прощання з гуру»). Такий спосіб квантифікації — ідіостилістичний, оказіональний і оскільки непередбачуваний, то яскравий, з потужним емоційним зарядом. Пор. також використання у ролі вимірника назви одного із

семи чудес світу — висячі сади Семіраміди: нензи-нудьготи втекли на вакації / днюють щоденно обіля душі / висячі / **семіраміди акацій** / ароматизовані цвітом дощі (П. Коробчук).

В ідіолекті видатної сучасної поетеси Ліни Костенко натрапляємо на використання галактоніма у ролі квантифікатора тих відзнак, які розміщені на «ленті»: *Січ розбита, край той перекраєний, / груди в лентях — цілий Млечний Путь.* / *Хочете, пожалста, пів-України / подарую вам на незабудь* (Л. Костенко). Росіянізм *Млечний Путь* ужито митцем, оскільки йдеться про царицю Катерину II, а українським відповідником є Чумацький Шлях — срібно-сіяве скупчення зірок, що навпіл перетинає нічний небосхил (нараховує понад 100 мільярдів зірок). При квантитативно-генітивній сполуці вжито інтенсифікатор *цілий*, що підсилює значення НВК. Одночасно актуалізуються параметричне, квалітативне та квантитативне значення.

Запропонований для аналізу ілюстративний матеріал потребує подальшого накопичення та дослідження, мета якого — каталогізувати всі оніми та формально деонімізовані апелятиви із секундарним значенням НВК, на які натрапляємо в сучасному українському художньому мовленні, розподілити їх по групах і з'ясувати, експоненти яких саме груп пропріальних назв представлені в ролі квантифікаторів, на яких мовних/мовленнєвих образах ґрунтуються їхня метафоризація та набуття ознак операторів функції НВК, їхнє кількісне співвідношення, з'ясувати їхню зовнішню (інтенсифікатори) та внутрішню дистрибуцію (визначити репрезентативні семокласи генітивів-актуалізаторів), тобто описати всі функційні особливості.

Література

1. Акуленко В. В. Лексико-фразеологические средства выражения неопределённо большого количества в современном русском языке / В. В. Акуленко, Л. Г. Акуленко, Н. Л. Клименко // Категория количества в современных европейских языках. — К. : Наукова думка, 1990. — С. 213—223.
2. Акуленко Л. Г. Поле неопределённо большого количества в современном немецком и русском языках / Л. Г. Акуленко // Категория количества в современных европейских языках. — К. : Наукова думка, 1990. — С. 106—145.
3. Большой энциклопедический словарь / гл. ред. А. М. Прохоров. — М. : Большая Российская энциклопедия ; СПб. : Норинт, 2000. — 1456 с.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та СД) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. — К. : Ірпін' : ВТФ Перун, 2009. — 1736 с.
5. Кочерган М. П. Загальне мовознавство : підручник / М. П. Кочерган. — К. : ВЦ Академія, 1999. — 288 с.
6. Лашкевич А. И. Генитивные конструкции со значением метафорического количества в современном русском языке : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.01 — русский язык / А. И. Лашкевич. — Минск, 1976. — 21 с.

References

1. Akulenko V. V. Leksiko-frazeologicheskie sredstva vyrazhenija neopredelionno bol'shogo kolichestva v sovremennom russkom jazyke / V. V. Akulenko, L. G. Akulenko, N. L. Klimenko // Kategorija kolichestva v sovremennyh evropejskijh jazykah. — K. : Naukova dumka, 1990. — S. 213—223.
2. Akulenko L. G. Pole neopredelionno bol'shogo kolichestva v sovremennom nemeckom i russkom jazykah / L. G. Akulenko // Kategorija kolichestva v sovremennyh evropejskijh jazykah. — K. : Naukova dumka, 1990. — S. 106—145.
3. Bol'shoj jenciklopedicheskij slovar' / glav. red. A. M. Prohorov. — M. : Bol'shaja Rossijskaja enciklopedija ; SPb : Norint, 2000. — 1456 s.
4. Velykij tлумachnij slovník suchasnoї ukrains'koї movy (z dod., dopov. ta SD) / uklad. i glav. red. V. T. Busel. — K. : Irpin' : VTF Perun, 2009. — 1736 s.
5. Kochergan M. P. Zagal'ne movoznavstvo : pidruchnik / M. P. Kochergan. — K. : VC Akademija, 1999. — 288 s.
6. Lashkevich A. I. Genitivnye konstrukcii so znacheniem metaforicheskogo kolichestva v sovremennom russkom jazyke : avtoref. diss. ... kand. filol. nauk : 10.02.01 — russkij jazyk / A. I. Lashkevich. — Minsk, 1976. — 21 s.

СЕМЕНЕНКО Александра Юрьевна,

кандидат филологических наук, доцент кафедры прикладной лингвистики Одесского национального университета имени И. И. Мечникова; Одесса, Украина;
e-mail: wynja@bk.ru; тел.: +38(0482)445285; моб.: +38 096 1050634; +38 093 0713638

ОНИМЫ В КАЧЕСТВЕ ОПЕРАТОРОВ ФУНКЦИИ НЕОПРЕДЕЛЁННО БОЛЬШОГО КОЛИЧЕСТВА (на материале современной украинской художественной речи)

Аннотация. В статье анализируются особенности функционирования в современном украинском художественном дискурсе (как поэтическом, так и прозаическом) метафоризированных имён собственных и формально деонимизированных апелятивов в качестве операторов функции неопределённо большого

количества (НБК) на уровне неразложимых количественно-именных сочетаний N_1N_2 (метафорических квантитативно-генитивных бинарм). Определяется система языковых/речевых образов разных групп такой лексики, которая делает возможным приобретение ими значений ситуативных, окказиональных квантификаторов. Изучением разных участков функционально-семантического поля неопределённого количества (ФСП НБК) занимается целый ряд учёных. На материале украинского, русского, английского языков метафорические квантитативно-номинативные сочетания N_1N_2 со значением оценки НБК изучали В. М. Вовк, С. А. Швачко, на материале русского и немецкого языков — Л. Г. Акуленко. На материале украинской художественной речи начато изучение разноструктурных средств выражения понятийной категории НБК О. М. Бонечкой, К. Г. Городенской, А. А. Загнитко, З. О. Митяй, А. Ю. Семененко и др.

Ключевые слова: функционально-семантическое поле неопределённо большого количества (ФСП НБК), мультиплицидность, оператор функции НБК, генитив-актуализатор, украинский художественный дискурс.

Oleksandra Yu. SEMENENKO,

Ph.D., Associate Professor of the Applied Linguistics Odessa Mechnikov National University; Ukraine, Odessa; e-mail: wynja@bk.ru; tel.: +38(0482)445285; +38 096 1050634; +38 093 0713638

ONYMS AS THE MOTIVATOR OF UNDEFINED NUMBER FUNCTION (on the basis of modern ukrainian literary speech)

Summary. The author analyzes the features of functioning in the modern Ukrainian literary discourse metaphorized proper names and formally deonomized common nouns as operators of specific uncountable quantities at irreducible quantitative nominal compounds N_1, N_2 (metaphorical quantitative-genetic binary oppositions). He studies the system of speech patterns of different language groups such vocabulary that allows them entry signs situational, occasional of quantitative. This problem is studied by various scientists in areas of functional-semantic field, For example, V. Vovk and C. Shvachko, in the Russian and German languages, L. Akulenko in Russian and German studied metaphorical quantitative nominative compound made on the value assessment (N_1N_2). The article refers to research on the material of Ukrainian, Russian and English languages of metaphorical quantitative nominative compound made on the value assessment in the studies of, in the Ukrainian literary speech; such research was based on studying of different structures in the works of O. Bonecka, C. Gorodenska, A. Zagnitko, Z. Mytay, O. Semenenko.

Key words: functional-semantic field undefined quantities, multyplitsytnist, functional operator, generator-actualizator, ukanian literary discourse.

Статтю отримано 12.11.2014 р.

УДК 811.161.2'373.74'276.2-053.7:7.038.6

СТОЛЯР Марія Юрївна,

аспірант кафедри української мови Одеського національного університету імені І. І. Мечникова; Одеса, Україна;

e-mail: stolyar.mariya@mail.ru; тел. моб.: +38 0967342264

ІДІОМАТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ У ПОСТМОДЕРНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

Анотація. Стаття присвячена актуальній проблемі — функціонуванню молодіжного сленгу, зокрема ідіоматичним конструкціям, у художньому постмодерному дискурсі. Основна увага приділяється семантичним і функціональним особливостям фразеологічних одиниць (ФО). Автор пропонує розподіл на групи сленгових фразеологізмів залежно від структурної цілісності компонентів. До кожної групи наведено приклади із творчості сучасних письменників (Ю. Андрухович, Брати Капранови, Л. Дашвар, Л. Дереш, С. Жадан, І. Карпа та інші). Наукові дослідження в галузі зацікавлень автора відбито у працях П. М. Грабового, Й. О. Дзензелівського, С. А. Мартос, Л. О. Ставицької, О. О. Тараненка й інших мовознавців.

З'ясовано, що для сленгових фразеологічних одиниць, які зустрічаються у художньому дискурсі, характерна метафоричність і гіперболізація, за допомогою чого досягається комічний (іноді іронічний) ефект або висловлюється негативна оцінка ситуації. Ідіоматика молодіжного сленгу, як і він сам, постійно оновлюється, процес утворення нових елементів є дуже швидким і високопродуктивним.

Ключові слова: ідіоматична конструкція, фразеологічна одиниця, молодіжний сленг, художній дискурс.

У сучасному мовознавстві спостерігається посилення інтересу дослідників до мовлення суб'єктів (на відміну від вивчення мови як системи), яка порушила перед лінгвістами низку нових проблем. Актуальним є виявлення, характеристика та класифікація лексики, безпосередньо